Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 42 (294) ⭑ Miercuri 9 Iunie 1954 ⭑ 4 pag., 15 bani

Prin școli, în zilele acestea

Sfârșitul anului școlar! Pentru fiecare elev, mai mare sau mai mic, el aduce bucurii.

In multe localități din țară, cei mici au și primit vacanța de vară. Incă din primele zile ei au început să viziteze parcurile, să citească povești și să respire în voie aer proaspăt.

Dar cei din clasa a IV-a? Cei din clasa a IV-a trăiesc clipe de mare emoție. Doar cu câteva ceasuri în urmă mai erau încă în clasa a IV-a, iar acum, odată cu ultimul examen, ei au trecut în clasa a V-a. Plini de voie bună, se adună în grupuri și discută despre succesele lor. Și în clasa a V-a ei vor învăța cu sârguință.

Școlarii din clasa a V-a, a VI-a și a VII-a mai au încă examene. Cu toate acestea între două examene, pot și ei să se recreeze. Merg la pescuit, la plimbare sau se joacă cu mingea.

1. Școlari din Teiuș, care au absolvit clasa a III-a. Acum sunt în vacanță.

2. Elevi ai clasei a IV-a dela Școala de 7 ani cu limba de predare română, din Blaj. Ei au dat ultimul examen și acum sunt în clasa a V-a.

3. In clipe de răgaz, acești școlari din clasa a VII-a dela Școala de 7 ani din Teiuș merg la distracția preferată: pescuitul.

BUCURIE

I se întâmplă doar în fiecare zi lui Vladi ca atunci când se întoarce dela școală să nu găsească pe nimeni acasă. In timpul săptămânii Dănuț e la cămin iar mama și tata vin dela lucru mai târziu. Cu asta s'a obișnuit Vladi.

Ei, dar astăzi tare bine ar fi fost să fie cineva acasă, chiar și numai Dănuț singur. Atunci Vladi s'ar fi oprit în ușă și ar fi anunțat solemn:

— Mâine, chiar mâine, primesc cravata roșie.

Și cu ce ochi l-ar fi privit fratele mai mic!

Eh, dar dacă n'ai cui să-i spui deocamdată, nu poți face nimic decât să aștepți până când vin ai casei și să-ți vezi de treabă. Și pentru astăzi Vladi are o mulțime de treburi. Trebuie să-și învețe lecțiile, să scrie angajamentul, și negreșit, să-și găsească o pereche de pantaloni albaștri. In sinea lui, Vladi e cam supărat și îngrijorat. Supărat că n'are nici o pereche de pantaloni albaștri și îngrijorat că nu prea știe de unde să-și facă rost de ei. Ar fi unii... ai lui Dănuț... dar sigur că-i sunt mici.

Vladi îi scoase din dulap, îi întoarse pe o parte și pe alta și, în fața oglinzii, îi încercă.

— Sunt cam scurți, da-i facem noi să se potrivească, murmură Vladi. Trebuie să cos nasturii bretelelor ceva mai jos și pe urmă totul o să fie în ordine.

Și se apucă Vladi să coasă. Când i se păru că „totul e'n ordine" și încercă pantalonii, băga de seamă că în loc să coasă nasturii mai jos, ca să lungească bretelele, îi cususe chiar mai sus de cum erau înainte și acum nu mai ajungeau chiar de loc. Câtă vreme pierduse, și câte mai avea Vladi de făcut! De sigur, într'o după amiază obișnuită totul ar fi mers mai repede, dar astăzi, când te mai despart doar o jumătate de zi, o noapte și încă o jumătate de zi de adunarea festivă, totul este mai greu.. Caietele se rătăcesc parcă singure, angajamentul se ascunde între filele unui caiet și, după cum ați văzut, pantalonii sunt cusuți tocmai cum nu trebuie.

Și apoi, lui Vladi îi vin în minte mai multe gânduri ca altădată. Iși amintește cum a învățat tot timpul anului, cum s'a împrietenit cu colegii, cum s'a purtat acasă, și-și spune că de mâine trebuie să facă mai multe lucruri în folosul școlii, al colegilor, al tuturor celor din jurul lui.

...Mama l-a găsit pe Vladi îmbrăcat cu pantalonii albaștri ai lui Dănuț și cu cămașă curată.

Vladi i-a povestit totul, cu sufletul la gură, i-a arătat angajamentul și până seara târziu au vorbit împreună despre faptele deosebite pe care vrea să le facă Vladi.

— Știi mamă, murmură Vladi într'un târziu, dacă am primi dimineața cravatele am sta chiar mâine în bănci cu ele și ar fi foarte frumos.

★

Dimineața însă, chiar din prima oră de clasă, Vladi avu un necaz mare. Observă că ieri, trecând dela o treabă la alta, uitase să-și scrie compunerea. Se amărî rău de tot. „Numai ieri mă gândeam ce lucruri mari o să înfăptuiesc, se dojeni singur, și astăzi iată-mă cu lecțiile făcute numai pe jumătate".

Invățătoarea l-a mustrat și i-a spus lui Vladi ca la lecția următoare să vină negreșit cu compunerea scrisă.

Pe urmă s'au terminat orele de clasă. Despre cât de încet au trecut orele, despre felul în care s'au aliniat de o parte pionierii și de alta școlarii care deveneau pionieri, despre cum i-a zâmbit mamei care venise să-l vadă, cum i-a legat instructoarea cravata, Vladi ar putea povesti ceasuri în șir. Simțea că-i bate atât de tare inima încât nu s'ar fi mirat să-l audă și cei din jur bătăile. Rus Dan a primit din mâna instructoarei steagul detașamentului și l-a sărutat. Iar băieților li s'a tăiat suflarea de emoție când au văzut steagul detașamentului lor.

★

Ziua aceea a fost ziua felicitărilor. I-au strâns mâna lui Vladi mama, tata, colegii, toți vecinii și el s'a gândit toată vremea că deacum înainte, dela el, dela Vladimir Weissman, elev al clasei a II-a dela Școala de 7 ani nr. 50 din București, dela el care acum e pionier, toată lumea așteaptă mult mai mult decât înainte.

Margareta ȘIPOȘ

Intre două examene

Indată după ce am ieșit dela examenul scris la Matematică ne-am adunat cu toții în curtea școlii. Voiam să ne sfătuim cum să petrecem celelalte ore care ne-au mai rămas până la prânz. Deodată cineva spuse:

— Eu zic să mergem în pădure. Nici nu vă puteți închipui cât e de frumoasă pădurea acum!

Am plecat cu toții. Pe drum, am cântat cântece pionierești. In pădure ne-am jucat și am cules buchete mari de flori. Ba unii dintre noi, mai norocoși, au găsit și ciuperci.

Veseli, ne-am întors din pădure către ora prânzului. Ne așteptau, pentru a doua zi, alte examene.

Antonie HOPARTEAN
cl. a VI-a
comuna Bahnea
raionul Târnăveni

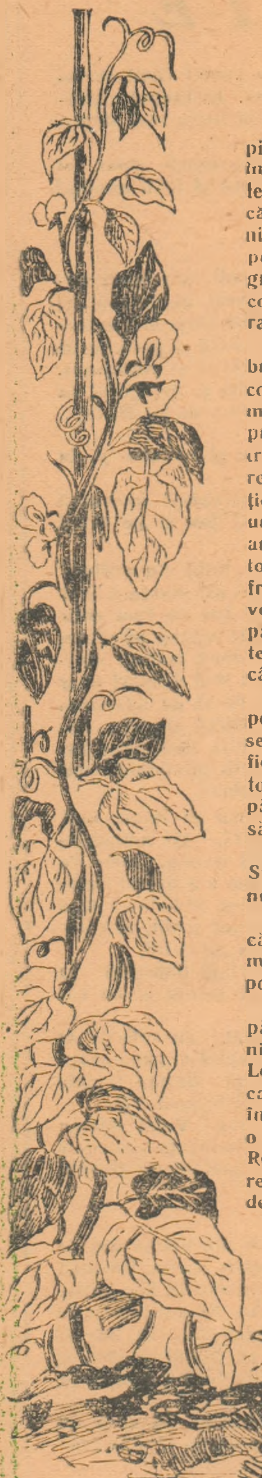

Un început bun

S'a sfârșit examenul scris la Matematică. Elevele clasei a VI-a dela Școala medie de 10 ani din Făgăraș sunt nespus de bucuroase. Doar au de ce. Au lucrat bine problema și exercițiile date și au primit numai note bune. In întreg anul școlar ele au fost atente la ore, au învățat zi de zi și au participat la concursurile de matematică organizate pe clasă. Douăzeci și trei dintre ele au primit nota 4, iar cincisprezece nota 5.

Elevele clasei a VI-a nădăjduiesc că și la celelalte examene să obțină rezultate tot atât de frumoase.

Ecaterina POP

GRĂDINA DE LEGUME în luna Iunie

Zilele trecute stăteam de vorbă cu câţiva pionieri dela şcoala din apropiere. Ei m'au întrebat cum trebuie îngrijită grădina de legume, în luna Iunie... M'am gândit însă că această întrebare şi-o pun şi alţi pionieri din ţara noastră. De aceea, vreau să povestesc pentru toţi cum mi-am îngrijit eu grădina anul trecut. Vă spun drept că recolta pe care am cules-o n'a fost deloc săracă.

Mai întâi am făcut puţină ordine. Multe brazde rămăseseră goale fiindcă în Mai recoltasem spanac, ridichi de lună, salată, mărar, pătrunjel, ceapă. Brazdele acestea precum şi locurile în care spanacul îmbătrânise le-am săpat adânc, îngropând şi resturile de plante care constituie un preţios îngrăşământ verde. Astfel am obţinut un teren nou, bun pentru plantare. Apoi am răsădit din 70 în 70 de cm. varză de toamnă, îngropând răsadul până la prima frunză. M'am uitat cu grijă ca pe mugurele vegetativ să nu fi rămas nici un fir de pământ : asta ar stânjeni desvoltarea plantelor tinere. Le-am udat apoi pe fiecare cu câte un litru de apă.

Răsadurile au început să se desvolte repede. Eu însă n'am uitat de ele. Ca să nu se bătătorească pământul, prăşeam după fiecare ploaie. Au fost însă şi zile secetoase. Când vedeam că plantele tânjesc după apă, nu aşteptam să-şi plece frunzele, să se ofilească, ci le udam imediat.

In luna Iunie, am pus aracii la fasole Sunt şi soiuri de fasole pentru păstăi care nu cer araci (fasolea oloagă).

Roşiile au deasemeni nevoie de araci. Dacă nu sunt susţinute, ele se pleacă la pământ şi astfel din cauza umezelii fructele pot putrezi.

După ce am înfipt aracii la 5—6 cm. depărtare de plantă (ca să nu rănesc rădăcinile) am legat tulpina de arac cu rafie. Legătura am făcut-o în formă de 8 culcat; într'o buclă a lui 8 era tulpina roşiei, în cealaltă aracul. Aşa nu rănim tulpina şi o lăsăm să crească liber, nesugrumată. Roşiile arăcite vor fi scăldate în mult soare şi vor avea aer. La subţioara frunzelor de roşii au început să crească, cam pe vremea aceasta, lastari numiţi copili. Când au ajuns cam de 6—8 cm, i-am rupt, lăsând doar unul sau doi la baza tulpinii. Dacă aş fi lăsat să se desvolte toţi copilii, planta ar fi crescut mult în frunze, fructele nu s'ar fi desvoltat şi nu s'ar fi copt bine. Inlăturându-i însă pe cei de prisos am ajutat tulpinii principale să hrănească inflorescenţele pornite din ea, să ajute fructele să se coacă mai devreme şi să obţin astfel roşii mari şi cărnoase, cântărind până la 100 grame.

Am copilit roşiile ori de câte ori a fost nevoie. Pătlăgelele vinete şi ardeii nu le-am copilit; pe acestea le-am ciupit, adică am rupt vârfurile lăstarilor purtători de flori, lăsând doar 6—10 flori.

In luna Iunie am mai pus îngrăşăminte suplimentare, aşa cum făcusem în luna Mai.

N'am uitat nici de sănătatea plantelor din grădina mea. Roşiile, castraveţii, dovleceii şi ceapa pot fi atacaţi de o boală, de care aţi mai auzit, numită mană. Dacă Iunie e o lună ploioasă, mana se desvoltă în condiţiile cele mai bune. De aceea suntem datori să o preîntâmpinăm, stropind plantele cu soluţie bordeleză 1%. Ea se pregăteşte în felul următor : în 5 litri apă disolvăm 100 grame piatră vânătă; apoi în alt vas, tot în 5 litri de apă stingem 50 grame var. In vasul cu var stins turnăm soluţia de piatră vânătă. In total o să avem 10 litri de lichid, cu care putem stropi cam 170 m.p.

Cu insectele şi larvele lor nu am avut de lucru, deoarece, încă dela plantarea răsadului, am avut grijă să prăfuiesc plantele cu D.D.T. Am făcut acest lucru după fiecare ploaie.

Şi anul acesta eu îmi îngrijesc cu tot atâta atenţie grădina de legume. Am cules până acum destule roade şi mă gândesc cu plăcere că o să am în luna asta cartofi, fasole, roşii şi alte legume proaspete crescute în grădina mea.

Ingrijiţi dar şi voi cu toată atenţia plantele din grădina voastră şi ele vă vor răsplăti cu prisos de roade.

Ing. Veronica MIHALCA

Examenele pionierilor sovietici

La Limba rusă

Primul examen! Cu atenţie şi emoţie ascultă elevii Şcolii medii din Novaia Cahovca, bucata dictată de profesoara de Limba rusă

La Botanică

Milioane de băieţi şi fete din Uniunea Sovietică au terminat cu note 5 şi 4 examenele de sfârşit de an. Tovarăşii mai mari ai pionierilor şi şcolarilor sovietici — comsomoliştii care au plecat să desţelenească pământuri necultivate, marinarii care navighează pe apele mărilor şi oceanelor îndepărtate — toţi oamenii sovietici dela oraşe şi sate s'au bucurat de succesul lor.

Să vă povestim cum au răspuns la examenul de Botanică tinerii miciurinişti din clasa a VI-a a Şcolii medii nr. 11, din oraşul Minsk.

In clasă sunt multe flori albe, pe masă stau crenguţe abia înflorite de vişin. Svetlana Pleulic rupe o floare şi începe să povestească despre structura ei, despre felul cum se face fecundarea plantelor fanerogame. Valeri Lisovski vorbeşte despre înmulţirea coacăzelor. El se apropie de masa pe care stau lăstarele pregătite şi ia cuţitul de altoit. Câteva mişcări îndemânatice şi, în mâna lui Valeri se află un altoi. Răspunsurile tuturor elevilor sunt bine gândite şi corecte, deoarece ei şi-au însuşit cunoştinţe nu numai din manuale ci şi din munca pe care au depus-o pe lotul lor şcolar în tot cursul anului.

Vă prezentăm INDOCHINA

„Mai înaltă-i parcă bolta, sus, cerească,
Şi peste munţi şi râuri un soare nou luceşte.
Orezul şi manocul, simţi, se grăbesc să crească".

Versurile acestea au fost scrise de poetul vietnamez Guen-Kie după revoluţia din 1945 Dacă vreţi să înţelegeţi mai bine tâlcul lor, atunci priviţi harta care e desenată aici : liniuţe, puncte, cerculeţe. Să citim harta, s'o lăsăm să prindă viaţă înaintea noastră şi vom înţelege.

Inainte de a începe lupta poporului

Vietnam, Patet-Lao şi Khmer formează împreună Indochina. Apele golfului Tonchin, ale golfului Siam şi Marea Chinei de Sud, o scaldă din trei părţi. La miază-noapte se învecinează cu marea republică a Chinei libere. Câmpii mănoase de orez, jungla cu pădurile ei nesfârşite, sunt numai o parte din bogăţiile ţării. In adâncurile pământului se găsesc aur, platină, zinc, cupru şi alte metale Cu toate că pământul dă din belşug orezul, în farfuria ţăranului nu găseai decât arareori bobul de orez. Oraşele Indochinei ar fi putut să fie foarte frumoase; cu grădini umbroase, cu pieţe largi, cu case luminoase. In fapt erau triste, mohorîte, cu bordeie sărace din bambus sau din frunze mari de palmieri. Numai în centru erau câteva cartiere de vile luxoase ale stăpânitorilor francezi.

Şi acestea se întâmplau din pricină că pământul Indochinei era subjugat de colonialiştii francezi. Acum aproape un secol, ei năvăliseră în Indochina şi puseseră stăpânire pe pământurile ei.

Stăpânirea colonialistă franceză în Indochina a durat până în anul 1940, când locul ei a fost luat de colonialiştii japonezi. Mânia creştea în sufletul poporului. Tot mai des se auzeau şoapte despre partizanii care loveau pe neaşteptate în duşmani. Incă din 1941, în focul acestor lupte a luat naştere Liga Independenţei-Vietminul. Intreaga luptă de eliberare a fost condusă de partidul comunist şi de Vietmin.

După 1945

După cinci ani de lupte eroice, popoarele Indochinei au alungat pe cotropitorii japonezi. Era în anul când vitezele armate sovietice zdrobiseră militarismul japonez.

S'a creat Republica Democrată Vietnam, iar în Patet-Lao şi Khmer guverne de rezistenţă. Peste tot unde cotropitorii fuseseră alungaţi începe o viaţă înfloritoare. Dar stăpânitorii de colonii francezi înselaţi de bogăţii nu se puteau împăca cu pierderea Indochinei. Şi în Decembrie 1946, au atacat Vietnamul, deslănţuind un război care încă n'a încetat. Armata Populară vietnameză a răspuns aşa cum se cuvine invadatorilor. Tineri şi bătrâni, femei şi copii au sărit să-şi apere pământul natal. Prin pădurile de nepătruns ale junglei, desfundate de ploi nesfârşite, prin câmpii minate îşi fac loc curajoşii soldaţi vietnamezi câştigând victorii însemnate. Partizanii nu dau deloc răgaz invadatorilor. După luptele dela Lai-Ciau din Decembrie 1953, trupele colonialiste au fost silite să se retragă spre fortăreaţa dela Dien-Bien-Fu. Armata vietnameză a înconjurat fortăreaţa, iar în noaptea de 7 Mai 1954 a pornit un atac vijelios. Duşmanul n'a putut rezista şi fortăreaţa a căzut.

In tot timpul acestor ani grei de război, nenumăratele regiuni pe care le vedeţi însemnate pe hartă au fost eliberate. Acolo ţăranii au fost împroprietăriţi. In condiţiile deosebit de grele ale războiului ei aplică învăţătura miciurinistă şi sporesc producţia de orez şi porumb. Inchipuiţi-vă laboratoare agronomice şi fabrici instalate în junglă, în desişul lianelor, pentru a fi ferite de atacurile duşmanilor. In timp de război, 14.000.000 de oameni au învăţat carte.

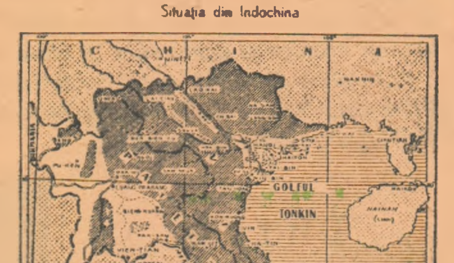
Vietnamul este o ţară a poeziei şi a cântecelor. In numeroase unităţi de luptă, alături de soldaţi păşesc poeţi, pictori, cântăreţi. Acolo, pe câmpul de luptă, se făureşte o cultură nouă.

Pe Vietnamezi i-am cunoscut în timpul Festivalului dela Bucureşti, în vara trecută. La închiderea Festivalului a venit şi cunoscutul luptător pentru pace Henri Martin, pe care stăpânii Franţei îl aruncaseră în temniţă tocmai pentrucă refuzase să lupte împotriva Vietnamului In seara aceea, străzile vuiau de mulţimea de tineri. Spre tribuna unde era Henri Martin se îndreptau mii de fete şi băieţi : erau delegaţii francezi. „Pace Vietnamului! Pace Vietnamului!" cereau ei într'un glas. Intr'o clipă li se alăturară alte mii de voci şi în curând în piaţa cea largă, timp de câteva minute, nu se mai auzi decât „Pace Vietnamului! Pace Vietnamului!"

In bătrânul oraş elveţian Geneva se desfăşoară acum Conferinţa Miniştrilor Afacerilor Externe. Aici se discută posibilităţile restabilirii păcii în Indochina. In ciuda faptului că Statele Unite ar voi să trimeată armate în Indochina şi să extindă războiul, forţele păcii în frunte cu Uniunea Sovietică susţin cu căldură cauza păcii. Trebuie cât mai curând să se pună capăt acestui război. Să poată răsuna în voie versurile poetului:

„Mai înaltă parcă-i bolta, sus, cerească
Şi peste munţi şi râuri un soare nou luceşte.
Orezul şi manocul, simţi, se grăbesc să crească".

Situaţia din Indochina

Părţile haşurate reprezintă teritoriile eliberate din Vietnam, Patet-Lao şi Khmer : cele cu puncte sunt regiunile mişcării de partizani iar părţile albe reprezintă teritoriul ocupat de trupele franceze
(Harta este reprodusă după revista chineză „Şitzecişi" nr. 6 din 20 Martie 1954).

Cine e învingător?

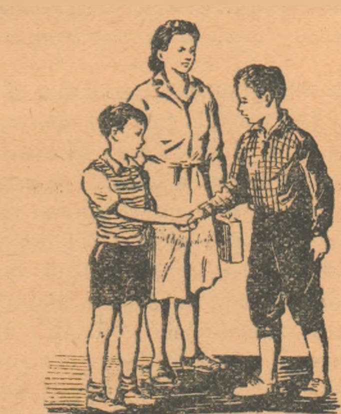
Fapte cu care nu te poți mândri

Am fost de față, într'o zi, la o mică întâmplare. Bontaș, din clasa a VII-a, lovise într'o recreație, rău de tot, un școlar din clasa I-a.

Eu sunt soră medicală la școala în care învață cei doi băieți și m'am grăbit să văd ce se 'ntâmplase. Cei doi stăteau acum față în față. Bontaș era rușinat și speriat. Era vinovat, și el își dădea seama, totuși, își strângea cu încăpățânare buzele și se uita încruntat la băiețașul care-l privea cu ochi limpezi, curajos.

— Recunoaște că ești vinovat, îl îndemnă cineva pe Bontaș. Doar vezi bine că n'ar fi trebuit să faci așa ceva.

Bontaș se încăpățână însă să tacă și să privească în lături.

Atunci școlarul dintr'a I-a îi întinse mâna și spuse simplu:

— Hai să ne 'mpăcăm, dar să ții minte. Să știi că eu când o să fiu pionier...

Și nu mai continuă. Am înțeles însă că vrea să spună că el nu o să se poarte așa, pentrucă știe că nu cu astfel de fapte trebuie să se mândrească un pionier.

La vorbele acestea pe care școlarul nu le-a rostit dar la care, am văzut pe fața lui, s'a gândit, mă gândesc și când văd pionieri dând buzna în tramvaie și ocupând scaunele chiar dacă lângă ei, în picioare, stau vârstnici, mă gândesc și atunci când pe stradă văd pionieri îmbrâncind, de mare grabă, oameni mari și copii mici și atunci când aflu că unii se strâmbă în spatele profesorilor.

Firește, nu-s mulți pionierii care au asemenea purtări. Dar se găsesc în destule școli. Și deseori, colegii se întreabă: „Ce să mai facem cu ei? Toată lumea se plânge de purtarea lor!"

Ce să faceți, pionieri? Să nu le încurajați purtările, să nu-i aprobați nici cu vorba, nici măcar prin râs.

Arătați-le, așa cum școlarul dintr'a I-a i-a arătat bătăușului dintr'a VII-a, că nu se poartă pionierește, arătați-le că detașamentului îi e rușine de faptele lor.

Florica CONSTANTINESCU
soră medicală la
Școala mixtă de 7 ani nr. 34
București

Păreri ale cititorilor

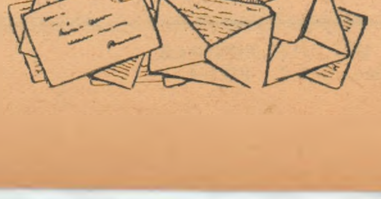
...Incă o scrisoare care vorbește despre „Cine e învingător?"

Dar parcă e numai una? Sunt multe în teancul pe care poștașul îl aduce zilnic la redacție. Fiecare din ele condamnă purtarea urâtă a pionierului care, vrând să-și dovedească „superioritatea", a tras zdravăn de urechi un băiat mult mai mic decât el. Fiecare scrisoare îi arată „învingătorului" că de fapt el este cel învins. Dar să răsfoim câteva scrisori:

Viorica Rogoz — Școala de 7 ani nr. 3, fete-Iași. M'am gândit foarte mult la întâmplarea povestită în numărul din 15 Mai al „Scânteii pionierului". Tare urât, nedemn, s'a purtat pionierul acela. Cred că, până când băiatul cel mic nu i-a prins în mână cravata, el uitase de tot că-i pionier. Altfel, cum ar fi putut să ridice mâna împotriva unui băiețaș căruia ar trebui să-i fie pildă, care vrea să învețe dela pionieri cum să se poarte?

Când am citit articolul „Cine e învingător?" m'am gândit că și la noi se pot petrece astfel de lucruri. De atunci, mi-am propus să am grijă ca de câte ori văd că se întâmplă ceva nedrept, că un băiat sau o fată se poartă urât, să intervin.

Marinela Crăciunescu—cl. a IV-a, Școala de 7 ani nr. 5. Sfântu-Gheorghe. Ce frumos s'a purtat băiețașul! Nu i-a fost deloc frică de bătaie, ba s'a ținut dârz. Așa trebuie să fim toți. Atunci când avem dreptate, să nu ne lăsăm cu una cu două, chiar dacă nu ni-i prea ușor.

Viorica Bubilici-Iași. Când am început să citesc „Cine e învingător?" nici prin minte nu mi-a trecut că băiatul cel mare poate fi pionier.

Pe măsură ce citeam îmi spuneam: Mai de grabă merita cel mic să poarte cravata roșie. El s'a purtat mai demn decât pionierul, care după ce i-a făcut rău, a mai și rostit vorbe mari despre cravată:

— Tu știi ce e cravata roșie? I-a întrebat pe băiețaș. Mai bine s'ar fi întrebat pe sine. Fapta lui mărturisește că, deși e pionier, într'adevăr nu știe ce înseamnă cravata roșie.

Pe terenul de volei

De o parte și de alta a plasei de volei, față în față, se găsesc echipa Școlii de 7 ani nr. 1 din Reșița și cea a Școlii de 7 ani din comuna Câlnic. Jocul se desfășoară în cadrul Spartachiadei pionierilor și școlarilor, iar rezultatul va decide care echipă e cea mai bună.

„Nu te vom uita, școală dragă !"

Ați băgat de seamă, copii, cât de tristă rămâne școala când începe vacanța? Prin sălile ei nu se mai aude larma voastră veselă, în curte nu mai e forfota recreațiilor.

Dar voi și în vacanță vă gândiți la școală, nu-i așa? Despre pionierii unității 5 pot să vă asigur că nu-și vor uita școala.

Incă dela începutul primăverii, ei au adus la laboratorul de Științele naturii 2 șerpi, 12 șopârle, câteva broaște, salamandre... Și acum, în timpul verii, au hotărît să mai prindă și alte animale, să le păstreze în alcool ori să le împăieze și la toamnă să îmbogățească laboratorul. Pionierii au mai stabilit ce plante să preseze pentru ierbare și ce material didactic să mai construiască.

Dar de grădina școlii, de grădina în care au cultivat cartofi, porumb, zarzavaturi, credeți că nu se va ocupa nimeni? Nicidecum. Helga, Brigitte și Karin vor alcătui grupe care să lucreze pe rând la îngrijirea grădinii.

Când vor pleca în vacanță, pionierii vor spune școlii, pe lângă cuvintele obișnuite: „Rămas bun, ne vom întâlni la toamnă", și vorbele la care se gândesc toți: „Nu te vom uita, școală dragă. La toamnă îți vom aduce daruri bogate, bogate, de peste tot de unde mergem !"

Günther HERGETZ
instructor superior
unit. 5 com. Cristian
raionul Stalin

Ni-s dragi excursiile

Toți pionierii și elevii din școala noastră îndrăgesc excursiile. De câte ori nu povestesc ei despre plimbările făcute în împrejurimile frumoase ale Poienii Țapului! In vara aceasta ne vom avânta în călătorii mai îndepărtate, mai lungi. Toată lumea discută cu aprindere despre excursia de câteva zile pe care o vom face prin munți. Echipându-ne cum se cuvine, vom porni spre peștera Ialomicioara, vom cerceta pe drum vegetația și animalele, rocile și apele. La peșteră vom poposi două zile, apoi vom pleca să vizităm hidrocentrala dela Moroieni. Pregătirile pentru excursie au început de pe acum. Stabilim ce vom lua cu noi, ne pregătim rucksacurile, hotărîm ce treburi va îndeplini fiecare. Avem nevoie de bucătari pricepuți, de dibaci aprinzători de focuri, de sanitari îndemânatici.

Pionierii așteaptă cu nerăbdare această încercare a rezistenței fizice și a cunoștințelor dobândite în școală.

Cezar DUMITRACHE
Instructorul det. 4
Școala de 7 ani nr. 3
Poiana Țapului

Gică notă-mică erou alpinist

Versuri: **Gica IUTEȘ** Desene: **BURSCHI**

Bine nici nu răsărise
soarele acestei veri —
când la drum se și pornise
ceata mea de pionieri.
Și în urmă dacă lași
drumurile de oraș,
vezi pădurea. Ce pădure!
Și sunt fragi și-atâtea mure,
iar sub ferigile 'nalte
cresc pitărci din cele bune
și-ți răsar oștiri de plante
că nici nu le știi pe nume.

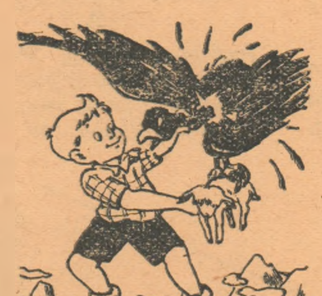
Toți merg veseli pe potică.
Imbufnat e numai Gică!
Bombăne mergând alene:
Vai ce pierdere de vreme!
M'ați trezit pentru un fleac!
Ce. ierbare vreți să fac?

Nu vreau timpul să mi-l pierd
cu ciuperci și cu ierbare!
Prin primejdii vreau să trec
pentru-o faptă-aleasă, mare!
Ca, de pildă, când am fost
mai an-vară pe Ceahlău.
Am simțit că am un rost.
Păi... aproape-am fost... erou!

Muntele, ce să vă spui,
Ca peretele de neted,
Și înfipt stă ca un cui
Intr'al cerurilor creștet.

Mă urcam din stâncă'n stâncă
către vârf, când văd deodată
o prăpastie adâncă
dedesubtul meu căscată.
Și pe-un mic tăpșan, în față,

flori de colț: un pâlc întreg!
Imi fac vânt și dintr'un salt
dincolo-s, și le culeg.
Rare-s florile aceste.
Le culeg numai (să știți)
alpiniștii ce pe creste,
la urcuș, sunt iscusiți!
Culegeam. In juru-mi nori,
numai nori tiviți cu soare,
când ce văd? Venea în sbor
un condor, ținând în ghiare
un cârlan furcan. Săracul!
Mă reped și poc în cap!
Pe condor de-a berbeleacul
mi ți-l dau... și mielu-l scap.
Ce mi-a mulțumit ciobanul!
Când...
— „Cum? Singur m'ați lăsat?"

— „Păi, nu poți urca tăpșanul?
Alpinistule 'ncercat!"
Și cu-o funie-l ridică
pe „eroul" nostru Gică.

Brigada lui Ionuț

Pe ecranele cinematografelor a început să ruleze un nou film românesc: „Brigada lui Ionuț". Întâmplările înșirate în film se petrec în Valea Jiului, vale minunată împrejmuită de munți semeți. Minerii au îndrăgit mult acești munți; și pentru frumusețea lor, dar mai ales pentru comoara neprețuită a cărbunelui aflat în tainițele lor adânci.

Filmul înfățișează viața nouă a minerilor noștri, lupta lor îndârjită cu munții, cărora le smulg bogăția atât de trebuincioasă patriei: cărbunele — „pâinea industriei" cum i se spune.

Chiar la începutul filmului îl vedem pe Ionuț Baciu, conducătorul unei brigăzi de tineret, lucrând la o inovație însemnată: un încărcător mecanic, care poate să ușureze mult munca grea din abataj. Harnica brigadă condusă de utemistul Ionuț e tare mult îndrăgită de mineri. Doar brigada asta se află în primele rânduri ale luptei pentru cărbune, iar când e vorba de cântec și voioșie, tot în primele rânduri o afli.

S'ar părea că toți doresc ca inovația lui Ionuț să fie aplicată cât mai repede și astfel munca minerilor să devină mai ușoară și mai spornică. Dar nu-i așa!

Dușmanul vrea altceva. El vrea ca viața să fie grea, ca țara să nu aibă destul cărbune, ca Ionuț și ceilalți mineri cinstiți să fie iar robi ai capitaliștilor, vrea să întoarcă vremurile de restriște. Lupi îmbrăcați in blană de miel — așa sunt dușmanii arătați în film. Ei reușesc să se cuibărească în cele mai însemnate locuri. Trifu ajunge maistru; Simion, un bețivan, pătrunde în brigada fruntașă condusă de Ionuț, iar Panait reușește să se strecoare până la conducerea minei.

După înfățișare, Panait, ori altul, nu-ți pare deosebit. Discuți cu el, il crezi cinstit, ba câteodată ajungi să te împrietenești cu el. Și dacă munca nu-ți merge bine, aproape că nu-ți vine să crezi că el e de vină, că el iți pune bețe'n roate. Așa e dușmanul. Ți se ploconește mieros, iți îngână vorbe dulci — în față, iar în spate, ca o viperă, te împroașcă cu venin. Și ca și vipera, cu cât își simte mai apropiat sfârșitul, cu atât mai îndârjit, mai viclean și mai veninos e.

Dar lupta minerilor, conduși de comuniști, zădărnicește încercările dușmănoase. Panait și ceata lui își primesc răsplata. Poporul ii judecă necruțător.

Aplicarea inovației izbândește. Nu există forță care să poată stăvili avântul muncitorilor — ne spune filmul. Dar în acelaș timp ne îndeamnă să fim cu ochii'n patru față de uneltirile dușmanilor care au mai rămas: chiaburi și foști exploatatori, precum și slugi ale acestora care pentru bani devin uneltele lor.

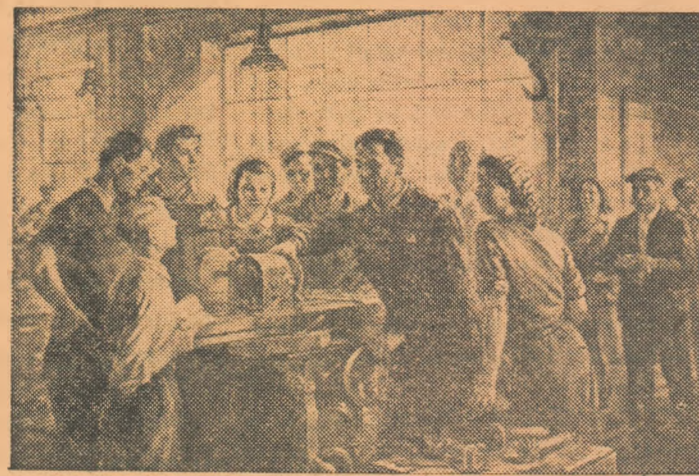

Dușmanii trebuiesc aflați și împiedicați să lovească în viața noastră nouă.

Șerban VOICU

Drumul spre meseria dorită e deschis!

...Muncitorii îi cunoșteau de mult numele. In ziare apăruse poza lui, iar alături un articol mare, în care se vorbea despre noua lui metodă de muncă. Și cât n'a dorit tânărul să-l vadă, să-i asculte vorbele. Iar acum meșterul acesta vestit stă chiar lângă el și vorbește atât de simplu despre meșteșugul său! In

ANDREI BORDY: „Predarea unei noi metode de muncă"

jurul strungului s'au strâns mulți muncitori, unii mai în vârstă, alții în floarea tinereții. Cu toții ascultă, cu vădit interes, cuvintele meșterului. Dintre toți însă, el parcă vrea să soarbă fiecare cuvânt spus de vestitul strungar. E tânărul pe care îl vedeți în față, cu un carnețel în mână. Venit de curând în uzină, de pe băncile școlii profesionale, el a prins atâta dragoste de meseria lui încât ori de câte ori i se ivește prilejul, învață cu tragere de inimă tot ce poate să-l ajute să lucreze mai bine.

Asemenea scene, ca aceasta din tabloul „Predarea unei noi metode de muncă" de Andrei Bordy se întâlnesc nenumărate în uzinele noastre. Dacă înainte vreme, ca să-ți însușești o meserie erai nevoit să „furi" meșteșugul, astăzi cei mai buni muncitori vin și împărtășesc experiența lor, cu sufletul deschis.

In afară de aceasta, în țara noastră au luat ființă numeroase școli profesionale. Mii și mii de băieți și fete învață aici cu temeinicie meseria pe care și-au dorit-o. Priviți câtă bucurie se citește pe fața băiatului din pictura „Am venit în vacanță" de Irina Nemeș. In atelier, în școală, timp de un an întreg el și-a însușit parte din tainele meseriei lui de viitor. Se întoarce acasă, în sat, mândru, în frumoasa uniformă a școlilor profesionale. E greu să știi ce meserie și-a ales. Poate că vrea să se facă tractorist. Ei, atunci, la sfârșitul anilor de școală, când va veni acasă, în loc de „am venit în vacanță" va rosti simplu, dar emoționat și plin de voie bună: „Am venit să ar ogoarele, să ajut oamenilor să obțină un rod bogat!"

IRINA NEMEȘ
„Am venit în vacanță"

ECLIMETRUL

Eclimetrul este un instrument cu care se poate măsura în grade panta unui povârniș.

Eclimetrul poate fi ușor construit dintr'o bucată dreptunghiulară de lemn subțire (placaj) sau carton, cu dimensiuni aproximativ de 15x20 cm. Cu ajutorul unui raportor se desenează pe această placă un semicerc, pe care se marchează gradele (desen nr. 1). In centrul semicercului se atârnă pe o sfoară mai rezistentă o mică greutate și eclimetrul e construit.

Și acum iată cum se face măsurătoarea. Așezați-vă la poalele povârnișului și priviți pe linia marginii de sus a eclimetrului în direcția vârfului povârnișului. Străduiți-vă ca marginea de sus a aparatului să stea paralel cu suprafața povârnișului. Pentru aceasta, vizarea se face alegând un anumit punct situat pe vârful povârnișului sau care se află lângă acest vârf — la înălțimea ochiului celui care vizează — de exemplu la înălțimea unui om. (desen nr. 2).

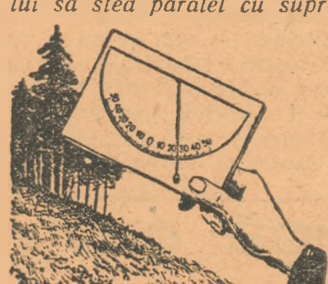

Fig. 1

Apăsați ușor firul cu plumb și socotiți gradele după poziția firului. Astfel aflați panta povârnișului în grade. Se poate face vizarea și în direcția inversă — dela vârful povârnișului spre poalele lui.

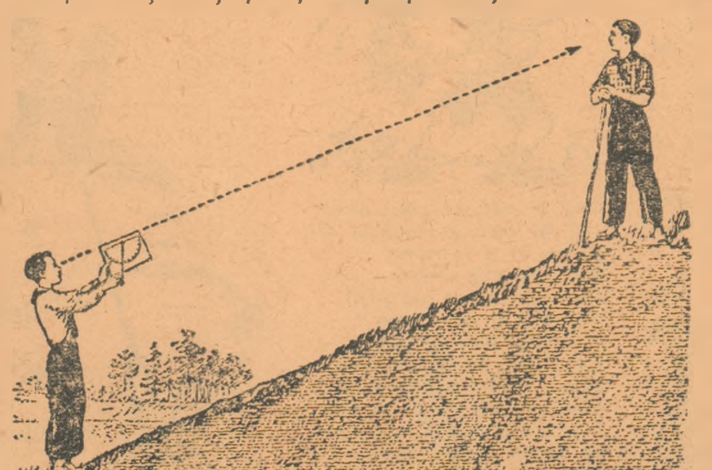
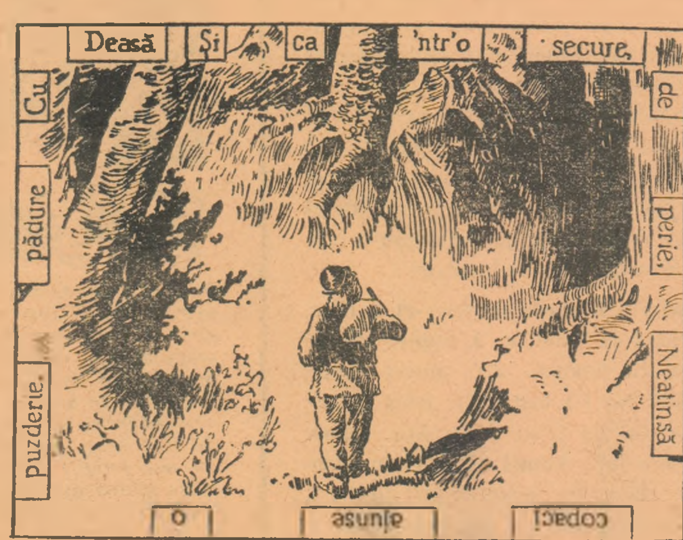

Fig. 2

Din ce basm este?

Copiați cuvintele și așezați-le în așa fel ca să căpătați patru versuri dintr'un basm bine cunoscut. Spuneți titlul și autorul basmului.

Redacția și administrația: București Piața Scânteii, tel 7.61.00. 7.60.10. 7.60.40. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".